

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271716504368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

for undselig til at tale til noget Menneske derom . . . og var ikke denne alt andet end moralske Ting kommen her i Dag, og Kapellanen ikke havde set paa hende paa den Maade, saa havde jeg holdt min Ærgrelse hos mig selv, som Gud skal være mit Vidne til, at jeg ellers altid gør. Men det vil jeg sige Dig, Hans, at sker det i Aften, at den unge Præst saadan løber ud om Natten ligesom de uanstændige Tjenestepiger i København, saa undersøger jeg Sagen.

— Naa — ja — ja —; ja, ja!

— Naa Du bryder Dig ikke om det?

— N—e—j.

— Og det er Din egen Kapellan! Ja Du vil komme til at fortryde det, Hans, komme til bitterlig at fortryde det.

Den gamle Præst smaagryntede igen. Frøkenen løftede sine Hænder mod Himlen fortvivlet over ikke at kunne faa sin Fætter til at dele hendes Ærgrelse. Hun foragtede Folk, der ikke vilde ærgre sig.

Endnu i Døren sagde hun:

— Jeg siger Dig, Hans, jeg passer nøje paa — gik saa ud efter at have slaet Døren haardt i.

I Spisestuen holdt hun følgende Enetale:

— Han var ikke en Smule klogere, før han fik Apopleksi. Og saadant et dvask Menneske har paastaet, at han sværmede for det levende Ord af Herrens Mund. Han er selv saa død som en Spegesild; det skal jeg bevidne af Erfaring.

Mens gamle Pastor Lamm afveksiende sov eller nynnede grundtvigske Salmes, lyttende til fjærn Klokkeklang gennem Sneens bløde Dryssen, sad Frøken Springborg i Sideværelset paa en Forhøjning, mænstrrende hvad der gik for sig i Gaarden, bankede alvorligt manende paa Ruden, hvis en Pige standsede for at „sludre“ med en Karl, mænstrede gentagne Gange Fjerkræbestanden, om Tallet passede, efterat hun havde subtraheret de Individier, som i Anledning af Højtiden havde maatte række Hals, fra Antallet, hun forefandt ved sin Ankomst, og tilfredsstillede sig selv ved mindst ti Gange at konstatere et rigtigt Resultat. Hun blev nu i et saa godt Humør, som hun kunde naa op til, thi, skønt hun i aller højeste Grad ærgrede sig over, hvad hun havde troet at læse i Kapellanens Øjne over for Alma Knudsen, var hun fornøjet med sin faste Beslutning om at udforske Pastor Kristensens lønlige Veje. Trods det, at hun rigtignok var altfor „selvfølende“ til at holde Sladder med Pigerne, hvem hun kun helligede korte